

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.III.1.184/2008/6.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2009. év április hó 28. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A család büntette és más bűncselekmény miatt K.K. és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Szekszárdi Városi Bíróság 31.B.726/2006/41. számú és a Tolna Megyei Bíróság 3.Bf.86/2008/13. számú ítéletét dr. Sz.L. II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

E végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Szekszárdi Városi Bíróság a 2008. április hó 25. napján kelt 31.B.726/2006/41. számú ítéletével dr. Sz.L. II. rendű terheltet társtettesként elkövetett sikkasztás büntette miatt 1 év börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a terhelttel szemben a Keszthelyi Városi Bíróság 2003. október 21. napján jogerős 12.B.497/2003/15. számú ítéletével kiszabott 1 év 4 hónapi börtönbüntetés végrehajtását is.

Az ítélet ellen a II. rendű terhelt és védője felmentés végett, míg az ügyész mindkét terhelt terhére a minősítés megváltoztatásáért és súlyosabb büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést.

Az ügyben eljáró Tolna Megyei Bíróság a 2008. szeptember hó 10. napján jogerős 3.Bf.86/2008/13. számú ítéletével a II. rendű terhelt cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének minősítette, míg a városi bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyta.

Az ügyben eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyiban pontosította, hogy a II. rendű terhelt 2003. április 11-től 2005. január 18-ig volt az ügyvezetője a z-i székhelyű P. Mezőgazdasági Kft-nek.

Az irányadó tényállás szerint a kft 2004. április 9-én kölcsönszerződést kötött az OTP Rt Régió Igazgatóságával, amelynek alapján a pénzügyintézet 30 millió forint összegű éven túli lejáratú forgóeszköz hitelt nyújtott a P. Kft-nek. A hitel biztosítékként a pénzügyintézet jelzálogjogot alapított a kft tulajdonában lévő, Z. külterületén található ingatlanra, valamint késztermékeire és állatállományára. Az OTP Kereskedelmi Bank Rt az általa nyújtott kölcsönösszeget a szöveges üzleti tervben megjelölt célok eléréséhez nyújtotta. Az ítéleti tényállás szerint dr. Sz.L. II. rendű terhelt a pénzügyintézet által biztosított összeget nem a hitelkérelemben megjelölt célokra fordította, azt saját érdekeltségében, saját céljaira felhasználta és nem állt szándékában a kölcsön visszafizetése. Az üzleti tervet és a hitelkérelmet az ügy I. rendű terheltje nyújtotta be, míg a II. rendű terhelt készfizető kezességet vállalt a hitel visszafizetésére, amely által segítséget nyújtott a hitelintézet megtévesztéséhez.

A jogerős ítéletekkel szemben dr. Sz.L. II. rendű terhelt nyújtott be - védője útján - felülvizsgálati indítványt, amelyben sérelmezi, hogy az ügyben eljáró bíróságok a bűnösségét csalás bűntettében megállapították. Előadása szerint 2004. április 9. napján a kölcsönszerződés megkötésekor tagja volt ugyan a P. Kft-nek, azonban a kölcsönszerződéshez szükséges okiratokat nem ő készítette el, a kölcsönkérelmet nem ő írta alá, nem ő nyújtotta be és személyesen semmilyen formában nem járt el a pénzügyintézetnél. Az ügy I. rendű terheltjének a cselekménnyel kapcsolatosan tanácsot nem adott, így bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

A 2009. március hó 27. napján kelt felülvizsgálati indítvány kiegészítésében már az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésekre hivatkozott. Okfejtése szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel nem hallgatott ki az ügy szempontjából fontos tanúkat, nem tisztázta kellő mélységben, hogy 2004 júniusában és szeptemberében történt-e hitel visszafizetés, az állatállományt megvásárolták-e és a számlák be lettek-e csatolva

a nyomozati iratokhoz. Az elsőfokú bíróság nem ismételte meg az eljárást, holott két tárgyalás között több mint hat hónap eltelt. Ezen túlmenően dr. Sz.L. hivatkozott arra, hogy nem vett részt a bank megtévesztésében, a kezességvállalási nyilatkozatot aláírás előtt nem olvasta el, végül a büntetés enyhítése körében hivatkozott súlyos betegségére, amelyben a hosszasan elhúzódó büntetőeljárás is szerepet játszott.

A Legfőbb Ügyészség 2009. január 27-én kelt BF.127/2009. számú átirata szerint a felülvizsgálati indítvány nem alapos, az eljáró bíróságok helyesen következtettek dr. Sz.L. bűnösségére és a cselekmény minősítése is a törvénynek megfelelt. Ennek megfelelően a nyilvános ülésen jelenlévő ügyész indítványozta, hogy a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat a II. rendű terhelt vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság hatályában tartsa fenn.

A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

A felülvizsgálati indítványban felsorolt eljárási szabálysértések még valóságuk esetén sem képezhetik felülvizsgálat tárgyát, ugyanis a Be. 416.§ (1) bekezdés c/ pontja tételesen felsorolja azokat a Be. 373.§ (1) bekezdés I.b/, c/, illetve a II-IV. pontjaiban írt abszolút hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértéseket, amelyek alapján a jogerős ügydöntő határozat ellen felülvizsgálatnak van helye. Ilyen okokat viszont a felülvizsgálati indítvány nem tartalmazott, és ilyenre a nyilvános ülésen sem történt hivatkozás.

Ugyanakkor viszont a Be. 423.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárás során a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. Ez a tényállás sem megalapozatlansággal, sem a bizonyítékok értékelésének téves voltával vagy annak hiányosságával érvelve nem támadható, így ilyen alapon nincs lehetőség a bűnösség megállapítása vagy a cselekmény jogi minősítése helyességének, illetve a minősítéssel kapcsolatos avagy más anyagi jogi szabálysértés hiányában a büntetés mértékének vitatására sem.

A felülvizsgálati indítványban ugyanakkor dr. Sz.L. terhelt olyan tényekre hivatkozik, amelyeket a jogerősen megállapított tényállás nem is rögzített. Ennek megfelelően az ítéleti tényállás nem tartalmazta, hogy a II. rendű terhelt személyesen járt volna el a bankban, ugyanakkor viszont tényként állapította meg, hogy a kft-nek nem tagja, hanem ügyvezetője volt. Ugyancsak tényként rögzítette az ítélet, hogy dr. Sz.L. készfizető kezességet vállalt a 30 millió forintos összegű, éven túli lejáratú forgóeszköz hitel nyújtásánál. Tényként állapította meg a bíróság, hogy a pénzügyi intézet által folyósított 30 millió forint összegből 2004. május 14. napján az I. rendű terhelt 28.900.000 forintot átutalt a P. Kft E. Banknál

vezetett számlájára, ahonnan az összeg továbbutalásra került a II. rendű terhelt számlájára, amelyet tagi hitelek visszafizetése címén készpénzben felvett.

Az ügyben eljáró bíróságok a büntető anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával állapították meg dr. Sz.L. bűnösségét és a törvénynek megfelelően minősítették a tényállásban írt cselekményét bűnsegedként elkövetett csalás büntettének. A másodfokú bíróság határozatában részletes indokát adta, hogy a terhelt cselekményét miért és milyen tények alapján minősítette csalásnak, kifejtve, hogy magatartásuk jogtalan haszonszerzés érdekében károkozásra irányult és ebben a tevékenységben a II. rendű terhelt - az I. rendű terhelttel szándékegységben - készfizető kezesség vállalásával segítséget nyújtott a sértett pénzintézet megtévesztéséhez.

Észlelte a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Szekszárdi Városi Bíróság első ízben 2007. június hó 1. napján tartott érdemi tárgyalást, amelyet 2008. január 16. napján folytatott volna, ám annak a II. rendű terhelt távolléte akadályát képezte. A következő, 2008. március 21-ei tárgyaláson a 31. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv ismertetésére került sor, viszont a 2007. június 1. napján tartott tárgyalás 18. sorszámú jegyzőkönyve nem. A Be. 287.§ (3) bekezdése szerint a tárgyalást hat hónapon belül ismétlés nélkül lehet folytatni, ha a tanács összetételében nem történt változás; egyébként a tárgyalást előlről kell kezdeni. Ez az eljárási szabálysértés azonban nem alkalmas a Be. 416. §-ának (1) bekezdés c/ pontja szerinti eljárási szabálysértés megállapítására, ezért a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor felülvizsgálati okként sem vehető figyelembe (EBH. 2007. 1593.).

A Legfelsőbb Bíróság miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423.§-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles, a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályukban fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416.§ (4) bekezdésének b/ pontja zárja ki. Az újabb felülvizsgálati indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418.§ (3) bekezdésén, illetve a 421.§ (2) és (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2009. április 28.

*Dr. Akáczt József s.k. a tanács elnöke, Dr. Varga Zoltán s.k. előadó
bíró, Dr. Demeter Ferencné s.k. bíró.*

A kiadmány hitelélül:

írnok

MV